

Kjære logopedkollegaer!

Våren er her. Vi er midt mellom to Landsmøter, Trondheim er fremdeles et godt minne, Bergen lokker med alt de kan tilby sommeren 2010.

Vi befinner oss i en aktiv periode i fht. departementene. Den endelige vurdering av vår søknad om autorisasjon og lovhjemling er, etter hva våre kontakter i departementet (Hod) sier, på agendaen i løpet av høstsemesteret. Så nær ”noe” har vi aldri vært før. Skal vi endelig kunne få konsentrere oss om å være logopeder, slippe og sloss for å få lov til å kalle oss det?

Som noen av dere husker fra 60-årsjubileet er dette Saken med stor S, som NLL har jobbet med, og for, i 60 år. Måtte alle tillitsvalgte arbeid i denne lange perioden krones med en positiv utgang for logopedien. En seier for fremtiden.

Den endelige søknaden om autorisasjon sendes til departementet med få endringer fra forrige års fyldige søknad. Undertegnede har i det siste arbeidet med et tillegg som referer til ICD-10 klassifisering og det ganske nye HRRP kodeverket. Det siste er et tverrfaglig prosedyrekodeverk for spesialisthelsetjenesten. Dette har med inntjening for helseinstitusjoner ved utføring av våre tjenester. Kort sagt inntjeningen for institusjonen ved å ha logoped ansatt på avdelingen. En spore til å opprette flere logopedposter, og igjen ansette flere logopeder i helseinstitusjonene. Klas-

sifiseringen og kodeverket finnes på Sosial og helsedirektoratets hjemmesider.

At departementet tar oss på alvor bekreftes av prosjekter vi inviteres med på med jevne mellomrom. Det siste gjennomføres i disse dager; ”Forløpsprosjektet”. Statsråd Hansen har som den første helseministeren erkjent at det er brudd i kjeden fra sykehus til kommune. Spørsmålet nå er hvor. For å svare på dette er tillitsvalgte for alle faggruppene rundt slagpasientene invitert. Vi logopeder spiller en vesentlig rolle her. Ca 15 000 mennesker får slag hvert år, 1/3 dør. 40 % av de 10 000 resterende får afasi. Vi snakker om 4 000 mennesker som får et større eller mindre kommunikasjonsproblem. Vi etterspørres av de andre faggruppene og, ikke minst, brukerorganisasjonene. Hvilket tilbud får afasipasientene på sykehusene, rehabiliteringsinstitusjonene, sykehjemmene, i hjemmekommunene sine? Vi vet at det er dokumentert en stor underdekning på vårt felt. Møreforskning og NLLs egen undersøkelse blant medlemmene viste dette skremmende klart. Hvor er logopedene?

Vi har i tillegg pasienter med stemmeproblematikk og mennesker med taleflytproblemer. Jeg tenker nå på voksne brukere. Disse gruppene har ofte blitt en salderingspost i de kommunale budsjettene. Vi må ikke glemme at dette er grupper hvor vi,

foreløpig, er de eneste spesialistene som kan tilby hjelp. Det er bare logopeder som kan jobbe med disse gruppene. Det totale antallet med brukere er ukjent, men at det er mange som ikke får tilbud om hjelp fordi det enten ikke finnes eller ikke prioriteres logopedi, er sørgelig klart.

Som en av de som har arbeidet lengst med voksne innen det nevrologopediske feltet sa på mellomårskonferansen: Vi må passe på å hegne om de delene av logopedien hvor vi fremdeles er enerådende, se på ”skolelogopedien”, hvor mange nye spesialpedagoggrupper arbeider med det som opprinnelig var vårt felt. Skulle vi miste ”voksenlogopedien” også blir det ikke mye igjen av den spesialiserte logopedien i Norge.

NLL er pådrivere overfor både KD og Hod. Foreløpig er ikke noe mer skjedd vedr det lovte tverrdepartementale møtet med drøftinger og eventuelle avklaringer av ansvarsforholdene dvs. lovhjemlingen for logopedien. Vi følger selvsagt aktivt med i saksgangen videre.

Da vil jeg få ønske samtlige en god, lang og varm sommer!

Ole-Andreas